GÖZÜNE GÖZLÜK

AZİZ NESİN

Bir sağlık raporu almam gerekiyordu. Yirmidört yaşımın aklınca, geleceğim bu sağlık raporuna bağlıydı.

Sırayla bütün muayenelerden geçtim, hepsinden sağlam çıktım. Bi tek göz muayenesi kaldı. Gözlerime çok güvendiğim için, onu sona bırakmıştım.

Göz doktoru muayeneden sonra,

-Raporunuza yazıyorum, dedi, bir diyoptri miyop... Bir de reçete yazıyorum, gözlük takacaksınız.

Dünya karardı sandım. O yaşımın anlayışına göre, gözüm bozuk çıkıp da geleceğim sönmeseydi, şimdi bambaşka biri, büyük bir adam olacaktım. Ne gibi? Deyin ki Boğaz vapurlarında kaptan, ya da bir devlet dairesinde şube müdürü filân...

Eskiden beşyüz adım ötedeki kara ineğin kuyruğuna konmuş at sineğini bile seçerken, muayeneden çıktıktan sonra, burnumun ucuna yaklaştırdığım gazetenin yazılarını okuyamaz oldum. Her sorana,

-Gözlerim miyop... diyordum.

-Miyop olamaz, dediler.

-Neden?

-Miyop uzağı görmez. Sen yakını görmüyorsun.

Miyop gözün uzağı görmediğini okulda öğrenmiştik ama, unutmuştum. Başkalarının uyarmasından sonra yaptığım yanlışlığı anlayarak, gazete, kitap okumaya başladım. Ama üç adım ötedeki duvarı görmüyordum. Gözlük alacaktım ama reçeteyi yitirmiştim. Başka bir göz doktoruna muayene oldum. Doktor.

-Gözleriniz sapasağlam, dedi.

-Nasıl olur, daha bir ay önce

bir diyoptri miyop vardı.

Doktor kızdı,

-Onu kim söylemişse düpedüz haltetmiş, dedi.

Ben de o kanıda olduğum için, gözlerim eskisinden çok daha iyi görmeye başladı. Kırkbeş yaşıma kadar gözlük takmadım.

Bundan yedi-sekiz ay kadar önce eve gelen bir arkadaşım,

-Neden gözlük kullanmıyorsun? diye sordu.

-Neden kullanayım?

-İnsan bu yaşa geldi mi gözlüksüz olmaz. Şimdi gözlük kullanmazsan, ilerde büsbütün gözlerin bozulur, hiç göremezsin.

Arkadaş gitti, benim gözlerimde de bir bulanıklık başladı.. Ne uzağı, ne yakını görebiliyorum. Ayrıca bir de gizli özentimi söyliyeyim. Hayatta gizli gizli iki şey istemişimdir. Biri, saçlarımın dökülüp alnımın açılmasını,

biri de gözlük takmayı. Bu ikisi, insanı aydın kişi gösterir. Kasap çırağını al, saçı dökülüp, alnı açılsın, bir de gözlük taksın. Üniversiteye doçent yap, gitsin.

Bu iki isteğimin hiç biri olmadı. Ne istedik de oldu ki, bunlar olsun.

Saç dersen, günden güne sıklaşır. Hiç olmazsa gözlük takayım da, görenler de okur yazar adam desin

Bir göz uzmanı doktora gittim. Muayene etti,

-Bir yetmiş beş diyoptri miyop, dedi.

Demek yirmi yıl önceki ilk muayene eden doktorun dediği doğruymuş. O zamanki bir diyoptri artmış, bir yetmiş beş olmuş.

Reçeteye göre bir gözlük aldım.

GÖZÜNE GÖZLÜK

AZİZ NESİN

Gözlüğü takınca bir baş dönmesi, mide bulanması başladı, -affedersiniz- durmadan, kusuyorum. Vapur tutmuş gibi içim dışıma çıkacak. Gözlüğü çıkartıyorum, hiç bir şey görmüyorum. Takınca hem görmüyorum, hem kusuyorum. Taksam bitürlü, takmasam bitürlü, gözlük değil, belâ.

Bir arkadaş halime acıdı,

-Ben sana çok iyi bir göz doktoru salık vereyim, ona git. dedi..

Gittim. Doktor önce beni, sonra gözümdeki gözlüğü muayene ettikten sonra,

-Bu gözlüğün reçetesini hangi sersem verdi? Senin gözlerin miyop değil...dedi,

-Ya ne?

-Hipermetrop, iki diyoptri hipermetrop...

Bir bozukluk olduğunu anlamıştım. Hipermetrop yerine miyop denirse, yanlışlık olmaz mı?.

Reçeteye göre bir gözlük yaptırdım. Bu gözlük kusturmuyor, mide bulandırmıyor. Gel gelelim, bu da beni ağlatıyor. Gözlüğü takmamla gözlerimden yaş boşamıyor. Hüngür hüngür ağlıyorum. Ağladıkça da içime bir gariplik çöküyor, büsbütün ağlıyorum. Yalnız cenaze törenlerinde takılacak bir gözlük. Ağlaya ağlaya gözlerim kan çanağına döndü...

Candan bir arkadaş,

-Yahu, kör olacaksın. Bir devlet hastanesine git, dedi. Özel doktor başka, koca devletin hastanesi başka.

Hastanedeki göz doktoru üstelik profesörmüş. Evet hastane kliniği başka. Her türlü araç var, pırıl pırıl...

Profesör gözlerimi muayene etti. Ben de başıma gelenleri anlattım:

-Biri miyop, dedi, öbürü hi -

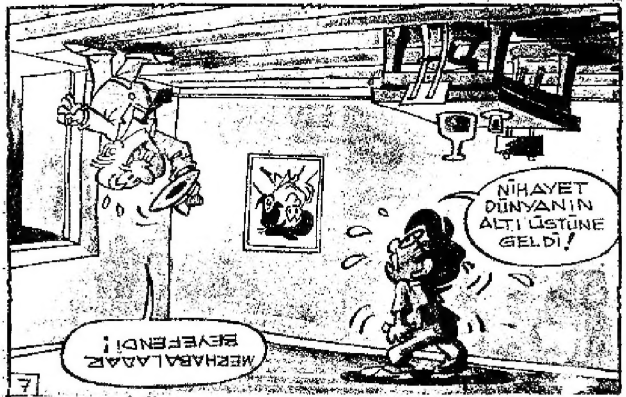

permetrop, dedi.

Profesör kızdı,

-Vay şey oğlu şeyleri!..diye bağırdı. Senin gözünde ne miyopi var, ne hipermetropi..Senin gözlerinde astigmatizm var...

Profesörün reçetesine göre bir gözlük yaptırdım. Bu gözlük çok iyi geldi. Herşeyi çok iyi görüyorum. Yalnız hiçbişeyi yerli yerinde göremiyorum. Dünya benden uzaklaştı. On yıldır içinde oturduğum odanın karşı duvarı, otuz metre uzağa gitti. Bir arkadaşımın elini sıkacağım, ne mümkün... Yazı yazacağım, elimin altındaki kâğıt iki metre ilerde görünüyor. Dürbünün tersinden bakar gibi bişey. Herşey uzaklaştı ve küçüldü, insanlar mercimek kadar...Aman bu benim hoşuma gitsin de bana bir büyüklük gelsin. Hepsi iyi de, yemek yiyemiyorum. Masaya oturuyorum, önümdeki yemek tabağı yirmi metre ötede görünüyor. Burnum sıcak çorbanın içine giriyor da ben kaşığı iki metre uzakta görünen kâseye uzatıyorum. Yiyemez içemez, yürüyemez oldum.

Kolumdan tutup bir başka göz doktoruna götürdüler. Öğrenimini Amerika'da yapmış bir doktor...Dediklerine göre, köstebeğe kurt gözü takarmış. Uzun uzun muayene ettikten sonra,

-Bu gözlüğü hangi (....)verdi, dedi. Vay sersem herif vay... Bunlar da doktoruz diye geçiniyor, öyle mi? Savcılığa şikâyet etseniz, diplomasını elinden alırlar.

-Benden bulmasın, Allahından bulsun... dedim.

-Sizin sağ gözünüz birbuçuk, sol gözünüzse iki diyoptri miyop.

GÖZÜNE GÖZLÜK

AZİZ NESİN

Yeni bir gözlük aldım. Bu kez de herşeyi çatal çatal görüyorum. Bizim evdeki yedi nüfus, olmuş on dört kişi... Önceleri "İnsan insana benzer, bu insanlar çift yaratılmışlardır" diye aldırmadım. İnsan insana benzerse bu kadar da mı benzer... Haydi başka insan öyle, ya kendim. Ayaklarıma bakıyorum, dört. Bir elimde on parmak. Çıldıracağım.

Başka bir göz doktoruna gittim. Bu da Almanya'da okumuş,

-Size bu gözlüğü hangi (....) verdi? dedi.

-Ne var?

-Ne olacak, yanlış.

Benim sol gözüm üç diyoptri miyop astigmat, sağ gözüm iki buçuk diyoptri hipermetropmuş..

Onun verdiği gözlükten sonra ne gece, ne gündüz, hiçbişey göremez oldum. Her yer zifiri karanlık. Başka bir doktora götürdüler. Adam güldü:

-Hangi (....) verdi bu reçeteyi? Sizin gözlerinizde hiçbişey yok, sapasağlam.

-Göremiyorum. Her yer karanlık.

-Gözlerinizde tavuk karası var da ondan...

Haplar, iğneler, bir de yeni gözlük... Bu gözlüğü takınca uzakta olanı burnumun dibinde görüyorum. İskeleden vapura binmek için ayağımı attım, az kalsın denize gidiyordum. Vapur daha iskeleye yanaşmamış, ben vapura biniyorum.

Dolaşmadık, gitmedik göz doktoru kalmadı. Biri sağ gözüm miyop, sol gözüm hipermetrop dediyse, öbürü tersini söyledi. Biri astigmat, dedi öbürü perde inmiş dedi. Bu perde inmiş diyenin verdiği gözlükle, her şeyi yeşil görmeye başladım. Bu kez de dok-

tor "daltonizm var!" dedi.

Yani, aldığım gözlükler sayesinde eşyanın, önden, yandan, uzaktan, yakından, kaç türlü, kaç renk görülebilirse her türlüsünü, her rengini gördüm. Son taktığım gözlük de, herşeyi bana yukardan gösteriyordu. Dünya ayağımın altından 40-50 santim aşağı inmişti. Düz yolda yürürken, kendimi merdivenden iniyorum sanırdım. Deve gibi lap lap adım atmaya başladım. Bu yüzden köprü merdiveninden inerken, ayağımın altındaki basamak bana bir metre daha aşağıda göründüğü için, adımımı atayım derken düşüp taa aşağıya kadar yuvarlandım.

Gözlüğüm düşmüştü. Gözlüksüz hiçbişeyi göremiyordum, Yörem buğu içindeydi. Beni yerden kaldırdılar.

-Aman gözlüğüm nerede? dedim.

Gözlüğümü bulup verdiler taktım. Allah Allah... Hayatımda hiç bu kadar iyi gördüğümü hatırlamıyorum. Herşey yerli yerinde, net, güzel. Yanlışlıkla başkasının gözlüğünü mü taktım diye baktım. Hayır, benim kalın siyah çerçeveli gözlüğüm. Ne kadar sevindiğimi anlatamam. Artık göz doktorlarından kurtulmuştum. Gazetenin en küçük harflerini gördüğüm gibi, uzaktaki vapurların burnundaki yazıları da okuyorum.

O sevinçle eve geldim. Karım

-Gözlüğünün camına ne oldu? dedi.

-Ne olmuş?

Gözlüğü çıkardım. Parmağım çerçevenin halkasından öbür yana geçti. Gözlüğün camları yoktu. Merdivenden düşünce kırılmış.

O günden beri gözlüksüz çok iyi görmekteyim.

(SON)